

Høgni Djurhuus, formaður í Føroya Blaðmannafelag:

Fremsta uppgáva er tíðinda-flutningurin

— málið kemur í aðru røð

Formaðurin í Føroya Blaðmannafelag, Høgni Djurhuus, var ikki minni avgjörður enn útvarpsstjórin á pallborðsfundinum.

Hann visti á, at fremsta uppgávan hjá tíðindafólki er sjálvur tíðindaflutningurin. Hetta at leita fram tíðindi og tilfari sum eitt nú visir á skeivleikar í samfelagnum. — Tað verður oftani lagt eftir fjølmiðlunum, sum vera skuldsettir fyri at misbrúka málið. Sjálvandi eiga vit at leggja okkum

eftir at brúka eitt gott mál, men tað er sanniliga so nógva aðrastaðni, at tað bilar, segði formaðurin í Blaðmannafelagnum og visti við hesum til fólkskúlan og aðrar undirvisingarstovnar.

— Tíðindafólk fáa fyrst og fremst lön fyri at skriva tíðindi, og so má málið koma í aðru røð.

Stendur illa til innan skúlagátt

— Sjálvur havi eg starv-

ast sum tíðindamaður í 9 ár og havi hesa tíðina fingið nógva tilfar frá øðrum til at seta í blaðið. Tað visir seg, at tað stendur syndarliga til við málunum, og oftani eru lærarar teir størstu syndararnir. Eisini siggja vit ikki so sjáldan, at fólk, sum ganga í læraraskúla, duga ikki tær grundleggjandi reglurnar í føroyska málunum.

— Fólk eiga at læra føroyskt í fólkskúlanum og øðrum skúlum. Tað er ov seint at læra føroyskt, tá

tú er tilkomin og fer at arbeiða sum journalistur.

Tað er uppgávan hjá skúlamyndugleikunum at siggja til, at fólk læra føroyskt í fólkskúlanum.

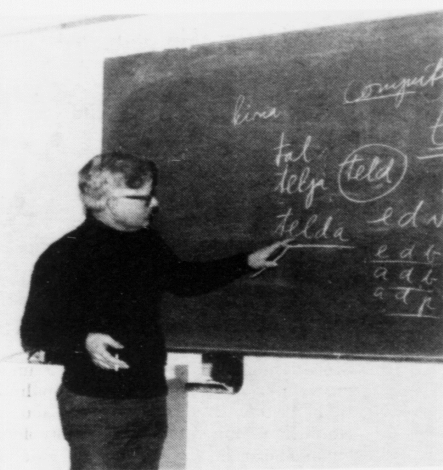
Høgni Djurhuus helt, at tað má ikki koma hartil, at fólk verða sett í starv í fjølmiðlunum eftir hvussu tey duga at stava. Fremsta kravio má vera, at tey duga at arbeiða sum journalistar.

Hann visti eisini á tær vánaligu umstøðurnar og strangu krøvini, sum tíðindafólk arbeiða undir.

— Aðrenn vit finnst at tíðindafólki fyri eitt nú at brúka vánaligt mál, so mugu vit hugsa um tær umstøður, sum hesi fólk arbeiða og virka undir dagliga. Oftani hava tíðindafólk bert ein tíma til at gera eitt arbeiði, sum eigur at taka fyra tímar.

Hann visti so eisini á, at tíðindafólk oftani eru noydd at umseta úr einum føroyskum til eitt annað føroyskt og tók demí fram um, har tíðindafólk eru noydd til at broyta tað málið, sum nógvar keldur annars nýta.

— Hetta visir eisini, hvussu trupult tað kann vera hjá tíðindafólki at ar-

Fyrstu ferð at orðið telda varð brúkt, var á einum málkvöldi, har málfólk og tíðindafólk hittust at tosa um málsurningar

beiða við málunum.

— Gud náði okkum, um vit skuldu skriva tað, fólk siga við okkum.

Annars visti Høgni Djurhuus á samstarvið millum tíðindafólk og málfólk. Eina ferð um mánaðin eru málkvöld, har tíðindafólk og málfólk tosa um málbrúk og seta hvørjum øð-

um spurningar.

— Eg haldi, at hetta tiltakið hevur verið sera væl-eydnað og hava vit fingið nógva burtúr.

Hann visti eisini á, at tað var á einum tilikum málkvöldi at orðið telda fyrstu ferð varð almannakunngjørt.

jan

Svenning Tausen, Málnevndin:

Málið í fjølmiðlunum kundi verið betri

Svenning Tausen, sum umboðaði Málnevndina, greiddi fyrst frá arbeiðinum og endamálinum við Málnevndini og visti á, at nevndin var farin til verka. Hon skuldi vera til taks hjá teimum, sum høvdu brúk fyr vegleiðing og ráðgeving, men skuldi annars ikki ráða einsamøll í málsurningum.

Annars helt hann, at leiðin at ganga fyri at fáa eitt gott mál, er at hvør einstakur leggur seg eftir, hvussu málið verður brúkt.

— Fyrr var tað so at foreldrin lögdu børnunum lag á og rættaðu tey, tá tey nýttu vánaligt mál. Tíðirnar eru broyttar og eisini hesin góði siður, helt Svenning Tausen fyri.

Hann helt ikki, at tað stendur alt ov væl til við málræktini hjá fleiri tíðindafólki og helt fyri, at kanska var tað hóskandi at skipað varð fyri skeiðum í Føroyum fyri tíðindafólki. Eitt nú fyri teimum, sum koma heim úr Danmark, har tey hava lisið — fyri á tann hátt at fáa útlendsku ávirkanina burtur.

— Annars hava tey aðrastaðni fólk sum lesa rættlestur og hetta hevði kanska eisini verið ein hjálp hjá føroysku bløðunum.

Svenning Tausen fíltist á yvirskriftirnar í bløðunum og helt, at tað mangan stóð illa til við teimum. — Tað eru tær, sum siggjast best og oft-

ani eru tær illani orðaðar.

Tær áttu so at verið á leið. — Onkur hevur sagt, segði Svenning Tausen viðari, at partur av málspilluni stavar frá tí, at føroyingar hugsa á donskum. Kanska er okkurt um tað, tá hugsað verður um ta nógva ávirkanina uttanifrá.

Áhoyrarar um »Málrækt og fjølmiðlar«

Óneyðug gjógv millum »puristar« og livandi mál

Nógvir av áhoyrarunum tóku orðið á pallborðsfundinum um »Málrækt og fjølmiðlar«. Vit skulu her triva í nakað av tí, sum varð sagt

Terping

Jóannes av Skarði helt fyri, at skulu vit hugsa um at varðveita føroyska málið, so má hvør einstakur hava sterkan hug til at verja tað. Gera vit ikki tað, so verður

málið heilt burtur um stutta tíð.

— Vit missa vendingar í føroyska málunum, og eg eri bangin fyri, at tað verður ikki nóg nógva terpað í skúlanum. Terpingin verður vanvird í dag, men hon hevur so avgjørt gjørt sitt gagn, segði hann.

Skeið

Framhald á síðu 6

